

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1031/2022
20.04.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Радославе Мађаров и Весне Станковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Игор Анђелковић адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ и ГГ сви из ..., одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1349/2021 од 22.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 20.04.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1349/2021 од 22.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1349/2021 од 22.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1011/20 од 25.12.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да су тужени изградњом бетонског оградног зида заузели целе парцеле 6157/2 и 6160/2 КО ... уписане у листу непокретности 1369 КО ..., које су у идеалном уделу од 3/6 у својини тужиоца и да се обавезу тужени да са означених парцела уклоне постављени бетонски зид и све друге препреке како би исте вратили у својину и државину тужиоца у сувласничком идеалном делу од 3/6 и на тај начин омогућили тужиоцу даље уживање права сувојине и омогућили му даље несметано коришћење ових парцела у означеним мерама и границама. Ставом другим изреке, одбијен је основни противтужбени захтев тужених којим су тражили да се утврди да су сувласници на основу уговора о поклону Ов 312/2014 од 31.05.2014. године овереног пред Основним судом у Врању и потписаног а неовереног анекса уговора о поклону од 06.10.2014. године на преостале 3/6 од парцела 6157/2 и 6160/21 из листа непокретности 1639 КО ..., у деловима од по 1/6 и у мерама и границама наведеним у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, усвојен је евентуални противтужбени захтев тужених и утврђено да су тужени сувласници по основу грађења на туђем земљишту на преостале 3/6 од парцела 6157/2 и 6160/2 из листа непокретности 1639 КО ..., у деловима од по 1/6 и у мерама и границама наведеним у том ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженима солидарно исплати парничне трошкове у износу од 197.800,00 динара са

законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате у року од 15 дана од пријема отправка пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1349/2021 од 22.10.2021. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 1011/20 од 25.12.2020. године у првом, трећем и четвртном ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија) ради уједначавања судске праксе.

Тужени су дали одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, у овом спору не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе. О тужбеном и евентуалном противтужбеном захтеву одлучено је правилном применом члана 24. став 1. Закона о основама својинскоправних односа, којим је грађење на туђем земљишту предвиђено као начин стицања права својине у ситуацији када је градитељ објекта савестан а власник земљишта несавестан. У конкретном случају утврђено је да је тужилац знао за градњу стамбеног објекта у својини тужених и да се није противио изградњи зида, постављеног на међи парцела 6157/2 и 6160/2 КО ... са парцелама 6157/3 и 6160/3 у истој катастарској општини, као и да је земљиште ограђено тим зидом (парцеле 6157/2 и 6160/2) потребно за редовну употребу стамбеног објекта који се налази на означеним парцелама. Тужиочева ревизија није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Према тој одредби, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побитаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Тужилац је у поднетој тужби одредио вредност предмета спора износом од 10.000,00 динара. У противтужби није одређена вредност предмета спора, али су тужени опоменути да плате судску таксу за противтужбу у износу од 1.900,00 динара. Судска такса у означеном износу плаћа се за тужбу – за вредност предмета спора до 10.000,00 динара. Овако одређена вредност предмета спора по тужби и противтужби је очигледно нижа од вредности која је по означеној законској одредби меродавна за дозвољеност ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у првом, а на основу чланова 410. став 2. тачка 5. и 413. истог закона као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић